

[Socialministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om social bistand*.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i januar 1973, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingstidende 1972-73 sp. 2637.

Lovforslaget blev af tidsmæssige grunde ikke færdigbehandlet af folketinget. Dette fremgår af den beretning, som folketingets socialudvalg har afgivet. I beretningen findes i øvrigt de mange spørgsmål, som socialudvalget har stillet inden sommerferien, og mine svar på spørgsmålene.

Som man måske vil erindre, gav jeg under lovforslagets 1. behandling her i tinget den 6. februar i år udtryk for, at jeg ville være åben over for udvalgsarbejdet. Det vil da også fremgå af de svar, der er trykt i betænkningen, at jeg på en række punkter er indstillet på, at der skal foretages ændringer i lovforslaget. Jeg mener imidlertid, det vil være mest praktisk, at alle ændringer foretages under ét i forbindelse med den udvalgsbehandling, der skal ske i denne folketingssamling, og at det vil være mest overskueligt for tingets medlemmer, at det arbejdsgrundlag, de får for den videre behandling, svarer til det, de havde foran sig i sidste samling.

I det forslag, jeg nu fremsætter, er der derfor kun foretaget ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 139 til 1. april 1975 — og i overensstemmelse hermed af fristen for uddannelse af hjemmehjælpere i § 144. Herudover er der i bemærkningerne nogle redaktionelle ændringer og nogle reviderede udgiftstal i overensstemmelse med finansloven for 1973-74. Herefter må de samlede udgifter for staten og kommunerne for hele området — inkl. særforsorgen — anslås til godt 6,6 milliarder kr. Men efter de tal, vi nu har, ser det ud til, at *merudgifterne* ved den nye lov i forhold til udgifterne efter de 6 gældende love stadig kan holdes inden for de 40-50 mill. kr., man regnede med ved fremsættelsen i sidste samling.

Bistandslovforslaget har — siden det 1.

udkast kom til offentlighedens kendskab for snart 1 år siden — været genstand for en livlig diskussion. Det er imidlertid mit indtryk, at lovforslaget ikke blot er et tema i den socialpolitiske debat, men at det i høj grad betragtes som en realitet i kommuner og amtskommuner, og at man allerede mange steder i landet er langt inde i overvejelserne om forberedelsen til en ny tværgående lovs ikrafttræden. Dette skyldes ikke mindst de rådgivende planlægningsudvalg, som på socialreformkommissionens foranledning blev nedsat sidste efterår i hver amtskommune til forberedelse af det enstrengede system. Men en detailplanlægning kan selvsagt ikke iværksættes, før lovforslaget foreligger færdigt fra folketinget.

Skal interessen i det forberedende arbejde holdes levende og virkningerne af det samarbejde, der allerede er etableret på det lokale plan, ikke forspildes, må ikrafttrædelsesdatoen 1. april 1975 holdes. Det er derfor mit håb, at man under det fortsatte udvalgsarbejde hurtigt kan blive enig om de ændringer, der allerede er lagt op til i sidste folketingsår, og at det snarest vil lykkes at finde en fællesnævner på de punkter, hvor der stadig er divergerende opfattelser, således at lovforslaget kan gennemføres inden dette kalenderårs udgang.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Endelig tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb),

forslag til lov om ændring af lov om invalidd pension m. v. (Forhøjelse af ydelser),

forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg) og

forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidd pensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

I juni måned i år gennemførte folketinget en lovgivning om midlertidige tillæg til pensionisterne og midlertidige ekstra beløb til personlige fornødenheder til pensionister med ophold på alderdomshjem og plejehjem. Baggrunden herfor var lønforhøjelserne på arbejdsmarkedet. Samtidig vedtog

[Socialministeren.]

tinget en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister som kompensation for bortfald af tilskud til forbrugerpriserne på mejeriprodukter.

Ved de her fremsatte forslag indregnes de midlertidige tillæg og den særlige ydelse i pensionerne, og de midlertidige beløb til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem indregnes i omsorgslovens beløb til dette formål.

Endvidere stilles der forslag om yderligere forhøjelser pr. 1. april 1974 og pr. 1. oktober 1974 i pensionernes grundbeløb m. v. i overensstemmelse med de tidligere aftaler om forhøjelser som følge af overenskomstforhandlingerne i foråret 1973.

Der er ved fordelingen af forhøjelserne taget hensyn til, at et ægtepar, hvor begge ægtefæller modtager pension, og enlige, der modtager højeste invalidepension, skal betale skat af forhøjelsen, hvorimod andre enlige uden indtægter ud over pensionen ikke skal beskattes.

Med hensyn til størrelsen af forhøjelserne henviser jeg til de detaljerede oplysninger i bemærkningerne til lovforslagene. Jeg kan eksempelvis nævne, at pr. 1. april 1974 vil forhøjelsen af grundbeløbet for et folkepensionistægtepar i forhold til det beløb, der blev udbetalt 1. april 1973, udgøre 38 kr. månedlig for hver ægtefælle, og forhøjelsen af pensionstillægget vil være 9 kr. månedlig for hver.

Invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb, bistands- og plejetillæg samt invaliditetsydelse andrager efter de gældende regler beløb, der er sat i bestemt forhold til grundbeløbet. Disse ydelser foreslås forhøjet i overensstemmelse med hidtidig praksis, dog at den særlige ydelse alene er foreslået indregnet i grundbeløbet.

Endelig foreslås erhvervsudygtighedsbeløbet forhøjet med samme beløb som invaliditetsbeløbet, hvilket er i overensstemmelse med den fremgangsmåde, man har anvendt ved tidligere generelle forhøjelser af pensionsniveauet. Herudover foreslås erhvervsudygtighedsbeløbet til enlige forhøjet med et yderligere beløb, idet personer, der modtager højeste invalidepension, som nævnt pålignes skat i modsætning til enlige pensionister i øvrigt.

Forslaget til ændring af omsorgsloven går

ud på at forhøje det beløb, der skal stå til rådighed for pensionister på alderdomshjem og plejehjem til deres personlige fornødenheder, og må ses i forbindelse med forhøjelsen af pensionernes grundbeløb.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til bemærkningerne til forslagene, skal jeg oplyse, at de samlede merudgifter i 1974-75 og 1975-76 vil blive henholdsvis 438 mill. kr. og 488 mill. kr., hvoraf henholdsvis 152 mill. kr. og 206 mill. kr. skyldes de forhøjelser, der foreslås ud over indregningerne. Statens merudgifter bliver i alt i 1974-75 350 mill. kr. og i 1975-76 478 mill. kr.

Af hensyn til beregningerne af pensionerne og beløbene til personlige fornødenheder pr. 1. april 1974 er det nødvendigt, at forslagene er færdigbehandlet her i tinget inden udgangen af indeværende år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fremsatte lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling.

Økonomiministeren (Per Hækkerup): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om regulering af kreditformidling.

Fremsættelsen af dette lovforslag må ses på baggrund af den redegørelse for den økonomiske situation og regeringens økonomiske politik, som indeholdtes i statsministerens åbningstale. Det fremhævedes heri, at den danske økonomi var præget af høj beskæftigelse og stærk stigning i produktion og investering, men understregedes samtidig, at regeringen lagde afgørende vægt på, at der blev taget skridt til at dæmpe op for de stærke prisstigningstendenser og til at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen. Det må være en hovedlinie i disse bestræbelser at dæmpe det kraftige indenlandske efterspørgelsespres. Den omstændighed, at den udenlandske konjunkturudvikling åbner særdeles gunstige vilkår for eksporterhvervene, er ensbetydende med, at en begrænsning af væksten i den indenlandske efterspørgsel ikke samtidig vil medføre en risiko for svækkelse af beskæftigelsen og produktionen.

En sådan konjunkturstabiliserende politik vil uden tvivl være mest hensigtsmæssig og effektiv, såfremt den sættes ind over et bredt felt. Et væsentligt element må selv sagt være en styrkelse af den statsfinan-